

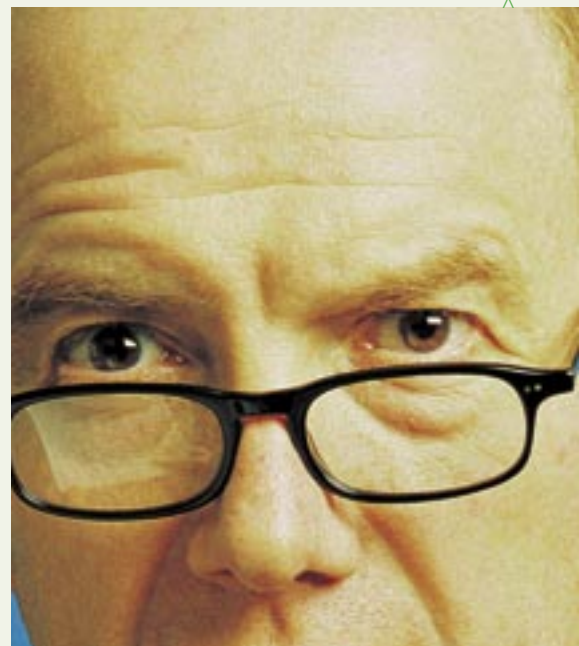
Met argusogen

Twee actuele dossiers worden door het onderwijspersoneel met argusogen gevolgd: leerzorg en de kleuterparticipatie.

De debatavonden van onze organisatie over leerzorg brachten vele honderden leerkrachten op de been. Het COV-bestuur zal de eerstvolgende dagen reacties bundelen, de conclusies trekken en ons standpunt bepalen.

We bleven opnieuw niet gespaard van de pre-electorale koorts of de hang naar publiciteit van sommige politici: minister Bert Anciaux wil meer goud op de Olympische Spelen. En daar zou het onderwijs voor moeten zorgen.

De Standaard pakte uit met het resultaat van de doorlichtingsverslagen van secundaire scholen. Onverantwoord interessant. Ondertussen werd het ontwerp van interprofessioneel akkoord door de werkgevers- en werknemersorganisaties goedgekeurd.

ACV keurt ontwerp IPA goed

De Algemene Raad van het ACV kwam op 19 januari samen. De inzet was het ontwerp van interprofessioneel akkoord voor 2007 en 2008. Aan deze Algemene Raad gingen uitgebreide consultaties vooraf. In de privésectoren vormt een interprofessioneel akkoord de basis voor de uitwerking in de verschillende sectoren van de loon- en arbeidsvoorwaarden van de werknemers.

Het voorliggend ontwerp kreeg een extra belang mee: afspraken uit het generatiepact moesten worden geconcretiseerd of bijgestuurd.

Op de Raad klonken pro's en contra's en kregen maatregelen de smaken zout of zuur mee. Het stemresultaat van 92,9 procent voor het ontwerp van interprofessioneel akkoord lag veel hoger dan verwacht. De liberale vakbond ACLVB gaf met 91 % voorstemmers groen licht. Bij het ABVV kreeg het ontwerpakkoord 'slechts' 55 % stemmen voor.

Ook de werkgeversorganisaties hebben het ontwerpakkoord goedgekeurd. Nu kan verder worden gewerkt. De besprekingen met de regering, met de sociale partners in de Nationale Arbeidsraad (NAR) en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) kunnen van start gaan. Het belangrijkste is dat ook in de sectoren en bedrijven de besprekingen zullen worden gevoerd. Solidariteit maken is daarbij de boodschap.

Bert Anciaux hunkert naar goud!

Minister van Sport Bert Anciaux wil sneller toptalent ontdekken en gepast begeleiden om meer medailles te behalen op de Olympische Spelen. De minister wil daartoe jaarlijks fitheidstests organiseren in de lagere school. De kinderen zullen dan naast het klassieke rapport ook een soort sportrapport meekrijgen. De minister vermeldt nergens wie die tests moet afnemen en hoe de school daarvoor in haar reeds fel overladen programma tijd moet (kan) vrijmaken.

Het blijkt de laatste decennia een ingebouwde logica te zijn dat de overheid, de ouders en de maatschappij alle maatschappelijke tekorten systematisch naar de school doorschuiven. Te veel jongeren en volwassenen zitten aan de drugs: de school moet nieuwe methodieken ontwikkelen zodat een doeltreffende antidrugscampagne kan worden gevoerd. Te veel jongeren zijn slachtoffer in het verkeer: de school dient meer aandacht te geven aan verkeersopvoeding. Het integratieproces van alloctonen verloopt niet zoals gewenst: de school moet projecten voor intercultureel onderwijs opstarten. De resultaten van alloctone leerlingen liggen lager dan die van de autochtone leerlingen: de school moet ervoor zorgen dat de kloof wordt weggevoerd.

Dat zijn slechts enkele voorbeelden van maatschappelijke problemen waarvoor de school wordt aangesproken om ze op te lossen. Voor het onderwijzend personeel is het bijzonder

ontmoedigend te moeten vaststellen dat de politiek verantwoordelijken (om electorale redenen?) zich daarin laten meeslepen en beslissingen nemen die de school belasten met bijkomende opdrachten, vaak zonder bijkomende middelen. De voorstellen volgen elkaar in een snel tempo op, zodanig dat er vaak onvoldoende tijd is om de verwachtingen en opdrachten concreet uit te werken.

Leerkrachten ervaren arbeidsvreugde als ze leerlingen iets kunnen bijbrengen, als ze leerlingen zien groeien. Leerkrachten worden vaak met zoveel verwachtingen en opvattingen geconfronteerd, dat ze niet meer toekomen aan het essentiële van hun taak: zorgen voor goed onderwijs en een waardevolle opvoeding.

Het onderwijzend personeel roept bijgevolg op tot meer rust en stabiliteit in het onderwijs. De kinderen moeten de tijd en de ruimte krijgen om stap voor stap hun eigen ontwikkelingsproces te sturen en niet steeds in nieuwe projecten worden gedropt die dat ontwikkelingsproces enkel vertragen of verstoren.

Als minister van Sport Bert Anciaux het inderdaad zo belangrijk vindt dat we meer medailles halen op de Olympische Spelen, dan moet hij ook consequent handelen en zorgen dat onze lagere scholen meer organieke lestijden lichamelijke opvoeding kunnen inrichten. Thans krijgen lagere scholen buiten het gewone lestijdenpakket amper twee lestijden lichamelijke opvoeding voor een school tot 192 leerlingen. Het is onmogelijk goede lessen

lichamelijke opvoeding te geven aan een groep van 192 kinderen! Een school die minder dan 97 leerlingen telt, krijgt zelfs geen enkele lestijd extra voor lichamelijke opvoeding. Wij vragen de minister: "Hoe, wanneer en met welke middelen moeten de lagere scholen uw spectaculaire voorstel realiseren?"

Onverantwoord?

Spektakel doet kopen. Krantenmakers willen veel kranten verkopen. De Standaard feliciteerde zichzelf met het briljante idee om de doorlichtingsverslagen van de secundaire scholen te publiceren. Met de onderwijsminister werden daarover afspraken gemaakt. Maar de koepels en de vakbonden spaarden hun kritiek niet.

De discussie over de publicatie van doorlichtingsverslagen leek in eerste instantie te gaan over openbaarheid en recht op informatie. Wij reageerden daarop met een persmededeling. Ouders hebben recht op en de behoefte aan informatie over scholen. Het COV is echter van mening dat uittreksels uit de doorlichtingsverslagen niet het geschikte middel zijn om aan ouders en maatschappij adequate informatie te geven over het Vlaamse onderwijs. Doorlichtingsverslagen zijn op maat van de school geschreven en zijn bedoeld om schoolteams te informeren over hun eigen kwaliteitsbewaking. Zo zijn ze een goede aanvulling op de interne kwaliteitsontwikkeling die elke school door-

loopt. Doorlichtingsverslagen moeten dus in een context geïnterpreteerd worden. Ze geven de minister van Onderwijs advies voor de erkenning en subsidiëring van scholen.

De publicaties in de kranten zijn slechts uittreksels van deze genuanceerde doorlichtingsverslagen. Bovendien gaat het om een momentopname. Scholen zijn evenwel dynamische organisaties die voortdurend evolueren. Op het ogenblik van de publicatie kan de informatie al achterhaald zijn, bijvoorbeeld omdat scholen de vastgestelde gebreken inmiddels opgelost hebben.

In de doorlichtingsverslagen staat nergens vermeld dat een school goed, beter of best is. Elke informatie met betrekking tot scholen moet in een context geplaatst worden. Door het publiceren van doorlichtingsverslagen gaan ouders vergelijkingen maken. Dat heeft nefaste gevolgen. Want hoe kan er vergeleken worden als de gegevens niet volledig zijn? Informatie over kwaliteit van scholen die onvoldoende gekaderd is, kan gemakkelijk tot foutieve conclusies leiden of op een foutieve wijze worden geïnterpreteerd. Het kan zelfs contraproductieve effecten sorteren. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de informatie reduceerbaar is tot concrete individuen. Leerkrachten en schoolteams kunnen zo geschaad worden in hun persoonlijke belangen of professionele integriteit.

Scholen en schoolteams bekijken zichzelf kritisch. Die zelfevaluatie hebben veel scholen ook

aan de onderwijsinspectie ter beschikking gesteld en nu lijkt het alsof die eerlijkheid zich tegen hen keert.

Om al die redenen kan openbaarheid niet ongelimiteerd en absoluut zijn.

Maar eigenlijk bleek het echte debat, volgens de media, te gaan over het krijgen van een betere kijk op 'goed' onderwijs. Dan moeten we ons de vraag stellen wat 'goed' onderwijs is. Zijn dat slaagcijfers van leerlingen, die gepubliceerd mogen worden zodat het grote publiek er inzage in heeft? Neen. Een goede school kan niet worden gedefinieerd aan de hand van resultaten en kwantitatieve gegevens. Schoolcultuur, het opvoedingsproject, de schoolpopulatie en schoolomgeving bepalen mee hoe een school functioneert. Kinderen en jongeren moeten in scholen de ruimte kunnen krijgen om uit te zoeken wie ze zijn en wat ze willen. Een antwoord op deze belangrijke vragen krijgen ze doorheen hun schoolloopbaan door contacten met leerkrachten.

Een goede school is een school waar een kind zich goed voelt. Het is een plaats waar het schoolteam de leerlingen enthousiasmeert en niet enkel 'feitenkennis' bijbrengt. Een goede school is voor elk kind anders. Dat is iets wat het 'grote publiek' moet beseffen als het inzicht wil krijgen in 'goed onderwijs'. En dat lees je niet in de krant.

Romain Maes ■
algemeen secretaris

Het ACV nam deel aan het Wereld Sociaal Forum

Een delegatie van verantwoordelijken, afgevaardigden en militanten van het ACV nam eind januari deel aan het zevende Wereld Sociaal Forum in Nairobi (Kenia).

Een alliantie van vijf internationale organisaties - het Internationaal vakverbond (IVV), het Europees Vakverbond (EVV), Social Alert, Solidar en het Global Progressive Forum - lanceerde er een campagne over waardig werk 'Decent Work for a Decent Life'.

Het ACV nam ook actief deel aan de andere werkzaamheden en debatten van het WSF.

De volgende doelstellingen staan centraal:

- Bouwen aan een wereld van vrede, rechtvaardigheid, ethiek en respect voor de verschillende levensbeschouwingen.
- De wereld bevrijden van de dominantie van het multinationalaal en financieel kapitaal.
- De universele en duurzame toegang tot het gemeenschappelijk goed van mens en natuur verzekeren.
- Kennis en informatie democratiseren.
- Opkomen voor de waardigheid, de diversiteit en gendergelijkheid en alle vormen van discriminatie uitroeien.
- De economische, sociale en culturele rechten waarborgen, in het bijzonder het recht op gezondheid, educatie, huisvesting en waardig werk.
- Bouwen aan een nieuwe wereldorde gebaseerd op soevereiniteit, zelfbeschikking en volkerenrecht.
- Werken aan een duurzame economie met respect voor de volkeren.
- Werken aan echt democratische politieke structuren en instellingen, waarbij de volkeren deelnemen aan de besluitvorming en toezicht houden op het openbaar bestuur en de collectieve middelen.

De acties van het WSF spitsen zich toe op Afrika. Ook wordt specifiek gezocht naar een samenwerking tussen de bestaande campagnes en het maatschappelijk middenveld.